

Durmuş Hocaoğlu

Amerika Kürtleri Satıyor mu?

Yeniçağ, “Analiz”, 25 Aralık 2006, Pazartesi., s.06
“Analiz” Sıra No: 484; 2006-146; Aralık-11

YENİÇAĞ

Bizler yine bütün dikkatlerimizi, ber mûtad, bitip tükenmek bilmeyen sonu gelmez rejim tartışmalarına odaklandırmışken Irak'ta mühim şeyler oluyor ve kaçırıyoruz; mühim ve iyi değerlendirebildiği takdirde Türkiye'nin, Bölge'nin, İslâm ve Türk dünyasının ve bütün dünyanın kaderini derinden te'sir altına alacak çok ciddî şeyler: İhtiyâtı bırakmamak kaydıyla, Amerika'nın bölgeden şu veya bu şekilde çekileceği yolundaki haberlerin git-gide kuvvetlenmeye başlaması, sonun başlangıcına doğru yaklaşmakta olduğu intibâmı hâsıl etmektedir. Nitekim, Amerika'nın eski kongre üyelerinden Lee Hamilton ve eski dışişleri bakanlarından James Baker'ın başkanlığını yaptığı “**Irak Çalışma Grubu**”, toplam yetmişdokuz öneriden oluşan ve Aralık'ın ilk haftasında Amerikan Kongresine ve Başkan George Bush'a sunduğu Irak Çalışma Grubu Raporu'nda, Irak'ın artık kontrolden çıkmak üzere olduğu, bütün ülkeyi kana bulayan şiddet hareketlerinin sâdece askerî metodlarla önlemeyeceğinin anlaşıldığı, ABD'nin şu âna kadar – tabiatıyla resmî rakamlara istinâden - 2900 askerini kaybettiği, yaralı sayısının yirmibirbini bulduğu, işgalin ekonomik mâliyetinin 400 milyar dolara yükseldiği ve bu gidişle kısa bir müddet zarfında bu miktarın bir trilyon dolara iblâğ olabileceği kaydedilerek, daha fazla asker sevki ve daha yüksek askerî harcamanın mes'eleye kalıcı bir hâl tarzı getiremeyeceği vurgulandı ve askerî zorlama yerine diplomatik yollara başvurulması sağlık verilerek “sorumlu bir geçiş sürecinin başlatılması” önerildi. Vâkıa Rapor'da, hemen ve âcil bir çekilme teklif edilmediği de belirtiliyor; ancak, Rapor hakkında bilgi veren James Baker'ın, haber ajanslarından geçen bilgilerde, “*ABD'nin, Irak'ın bütün komşularıyla yeni bir diplomatik атаğa geçmesinin şart olduğunu*” ve “bütün komşuları” ibâresiyle İran ve Suriye'nin de kastedilmiş olduğunu vurguladığı bildirilmektedir.

Mes'ele hakîkaten ciddî bir hâl alıyor. Zîra, Bush'un “etkilendiğini” ve “*Irak'taki durum hakkında çok sağlam değerlendirmelerde bulunduğunu, çok ciddiye alacaklarını ve gerekeni yapacaklarını*” belirttiği Rapor'daki öneriler arasında yer almamakla beraber, J. Baker'ın, Rapor'u hazırlayan heyetin Irak'ın üç otonom bölgeye bölünmesine karşı olduğunun altını çizmesi küçümsenmeyecek bir gelişme.

★★★

Pek âlâ; ya Kürtler?

Rapor ilkin Kürtler'in frenlenmesini öngörüyor; Kerkük'ün - sahte - plebisit ile Kürtleştirilmesi gayretlerinin Türkiye ve İran'ın Bölge'ye müdâhalesine ve geniş çaplı bir harbe yol açabileceğine dikkat çekiliyor. Bu da mühim; anlaşılan artık biti

kanlandıkça iyiden iyiye kabalaşan ve küstahlaşan Kürtlerin ardı arkası gelmez talepleri Amerika'yı da bıktırmış bulunuyor.

Ama Kürt faslı bu kadarcık değil; anlaşılan o ki, bu gidişâta göre, Kürtlerin istiklâl mâcerâsının da sonu görünmeye başlar gibi oluyor. Öyle ki, Kürtleri şimdiden çok büyük bir tedirginlik ve korku kaplamaya başladı bile. Nitekim, Kürdistan Yerel Hükümeti'nin İstihbarat ve Güvenlik Dairesi Başkanı ve KDP'nin önde gelen üyelerinden Mesrur Barzani, *The Washington Post*'da geçtiğimiz Çarşamba neşretmiş olduğu "Kürtleri Yine Satmayın, Sözüünüzü Tutun" başlıklı yazısını [Çeviri: *Radikal*., 21.12.2006, Perşembe] "*Bizi otoriter komşularımıza ve topluluklarımızı terörize edenlere satmayın. Bu projede yer almayı demokratik biçimde kabul ettik, zira bize halkımızı korumak için gereken hakların garantisi verildi. Biz Kürtler Başkan Bush ve Amerika'dan, Irak'taki sevdiklerimizi korumak için verdiğimiz kurbanları hatırlamasını istiyoruz. Sizden, iş işten geçmeden, verdiğiniz sözü tutmanızı istiyoruz*" ifâdeleriyle adetâ yalvararak bitiriyor.

★★★

Amerika gerçekten de Kürtleri satar mı?

Hayır! Buna "satmak" değil, "siyâset" denir, daha açıkçası, "**Real Politik**" ve onda da ahde vefâ yoktur – çünkü Real Politik ahlâktan arınmıştır; kezâ onda "mutlak doğru" da yoktur – o, felsefede vardır - Real Politik için doğru, "faydalı" olandır; yâni hâsılı, "dün dündür, bugün de bugün".

★★★

Acaba Kürtler için bu mâceranın sonu nereye varır dersiniz?

Sütun bitiyor, yer kalmadı; eğer o vakte kadar daha mühim bir mevzû gündeme girmeyecek olursa, "Cuma'ya" diyelim.

